

**Προηγιασμένη Λειτουργία
τῆς Μεγάλης Τρίτης**
Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλης Τετάρτης

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἰδιόμελον Α'. Ἦχος α'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν μὲ ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόνητος.

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον Α'. Ἦχος α'.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν μὲ ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόνητος.

Ἰδιόμελον Β'. Ἦχος β'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν· καὶ νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος. Τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερόν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον Β'. Ἦχος β'.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν· καὶ νεάνισιν ὠμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος. Τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερόν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Ἰδιόμελον Γ'. Ἦχος δ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ· κατάγγελλε τὰ θαυμάσια

αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα,
εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον Γ'. Ἦχος δ'.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν
κατάκρισιν ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε
λόγον Θεοῦ· κατάγγελλε τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα,
εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Ἰδιόμελον Δ'. Ἦχος πλ. β'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως
τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις
τὸν πλοῦτον· καὶ ἀναλόγως ἕκαστος
πολυπλασιάζωμεν τὸ τῆς χάριτος
τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων
ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος
ἐπιτελείσθω· κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου
πιστὸς τῷ ἀμυήτῳ· καὶ σκορπιζέτω
τὸν πλοῦτον πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ
τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς
οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς
χαρᾶς ἀξιοθῶμεν. Αὐτῆς ἡμᾶς καταξιώσον,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον Δ'. Ἦχος πλ. β'.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως
τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις
τὸν πλοῦτον· καὶ ἀναλόγως ἕκαστος

πολυπλασιάζωμεν τὸ τῆς χάριτος
τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων
ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος
ἐπιτελείσθω· κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου
πιστὸς τῷ ἀμυήτῳ· καὶ σκορπιζέτω
τὸν πλοῦτον πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ
τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς
οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς
χαρᾶς ἀξιοθῶμεν. Αὐτῆς ἡμᾶς καταξιώσον,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἰδιόμελον Ε'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν
δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ, Ἰησοῦ
διακρίσεως, μή με, Ποιμὴν ἀγαθέ,
διαχωρίσῃς· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας,
διεστραμμέναι δὲ εἰσὶν αἱ εὐώνυμοι. Μὴ
οὖν ἐρίφοις με τὸν τραχὺν τῇ ἀμαρτία
συναπολέσῃς, ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν
συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς
φιλόανθρωπος.

Ἰδιόμελον Σ'. Ἦχος πλ. β'.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ὁ Νυμφίος, ὁ κάλλει ὥραϊος παρὰ
πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς,
πρὸς ἐστίαισιν πνευματικῇν τοῦ νυμφῶνός
σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν
πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει
τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης
κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα
φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου, ὡς
εὖσπλαγχνος.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἦχος βαρύς.

Ἰδού σοι τὸ τάλαντον ὁ Δεσπότης
ἐμπιστεύει ψυχὴ μου· φόβῳ δέξαι τὸ
χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος
πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον· ἵνα
στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ,
καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς· Εἴσελθε,
δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς
ἀξιώσόν με, Σωτήρ. τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· Διὸ ὁ κόσμος σέ
δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Ψαλμὸς ΡΛΑ' (131).

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ, καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κεφ. 2, 5-10)

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ

λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι
παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν,
καὶ ἰδοῦσα θῖβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα
τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ
ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο
αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ
τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν
ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ· Θέλεις
καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσιν ἐκ τῶν
Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον, καὶ
εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· Πορεύου.
Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα
τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ
Φαραῶ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο,
καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι
τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον,
καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ
τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν
θυγατέρα Φαραῶ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ
εἰς υἱόν, ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν
ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ΡΛΒ' (132).

Ἰδού δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον
ἐπὶ πώγωνα.

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἰωβ τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

(Κεφ. Α', 13-22)

Ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰώβ, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἦσθιον καὶ ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἡροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν, καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας, σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ εἶπε· Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως, καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰώβ, καὶ λέγει αὐτῷ· Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἤχμαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰώβ, λέγων· Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰώβ, ἀναστὰς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πεσὼν χαμαὶ

προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ, ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο, εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰώβ ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet. After "Let my prayer..." find the Gospel reading here.)

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

(κδ' 36 - κζ' 2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος. ὥστερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὥστερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ

ἐκγαμίζοντες, ἄχρι ἥς ἡμέρας εἰσηλθε
 Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως
 ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας,
 οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
 τοῦ ἀνθρώπου. τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ
 ἀγρῷ, ὁ εἷς παραλαμβάνεται καὶ ὁ εἷς
 ἀφίεται· δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μυλῶνι,
 μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται.
 γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα ὁ
 Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε
 ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα φυλακῇ ὁ
 κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ
 ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ
 τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα
 οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς
 ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος,
 ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς
 θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν
 τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
 ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρῃσει ποιοῦντα
 οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς
 ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν
 δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ
 αὐτοῦ, χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν, καὶ
 ἄρξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους αὐτοῦ,
 ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνη μετὰ τῶν μεθύοντων,
 ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ
 ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει,
 καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ
 μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσεται· ἐκεῖ ἔσται ὁ
 κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε
 ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
 δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς
 λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν
 τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
 φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ. αἵτινες μωραὶ
 λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ
 ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι

ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ
 τῶν λαμπάδων αὐτῶν. χρονίζοντος δὲ τοῦ
 νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον.
 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ
 νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν
 αὐτοῦ. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι
 ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
 αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον·
 δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ
 λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν
 δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ
 ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς
 τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.
 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν
 ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσηλθον μετ'
 αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.
 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι
 λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
 οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε
 τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ἔρχεται. Ὡς περ γὰρ ἄνθρωπος
 ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ
 παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
 καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο,
 ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν,
 καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ
 πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς
 καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως
 καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.
 ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρυξεν ἐν τῇ
 γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου
 αὐτοῦ. μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ
 κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει
 μετ' αὐτῶν λόγον. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ
 πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα
 πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά
 μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα

ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζítais, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἅν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐκωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·

δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐκωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο

ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη σοι.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον
πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς
ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.